

DELAVSKA POLITIKA

Izhaja dvakrat tedensko, in sicer vsako sredo in vsako soboto.
 Uredništvo in uprava: Maribor, Ruška cesta 5, poštni predel 22, telefon 2326.
 Podružnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Celje, Delavska zbornica — Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopisi se ne vračajo.
 Nefrankirana pisma se vobče ne sprejemajo. — Reklamacije se ne frankirajo.

Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. — Malih oglasov trgovskega značaja stane beseda Din 1.— V oglašnem delu stane petitna enostolpna vrsta Din 1.50. — Pri večjem številu objav popust. — Naročnina za Jugoslavijo znaša mesečno Din 10.— za inozemstvo mesečno Din 15.— Čekovni račun št. 14.335.

Štev. 20

Sobota, 10. marca 1934

Leto IX

To vendar ni mogče!

Zahajamo, da se vesti o znižanju plač z merodajnega mesta takoj znikajo.

V revirjih Trboveljske premogokopne družbe se čimdalje bolj širi vest, da namerava TPD svojemu delavstvu znižati plače. Ne bomo se danes podrobnejše bavili s to govorico in ugotavljalji, ali je kaj resnice na tem ali ne, čeprav ne izključujemo možnosti, da se kaj takega res namerava. Dandanes v dobi najogabnejše gonje za dobičkom, je vse mogoče.

Vendar, če vzamemo v obzir, da rudarji ob sedanjih plačah že več let naravnost stradajo ob težkem delu, in če še upoštevamo, da se skoro polovica vseh šihtov praznuje, nadalje, da bodo v marcu t. l. napravili komaj 12 šihtov, potem naj ne bo pretirano, če hočemo, da bi bilo naravnost blazno in skrajno nečloveško, v takem času misliti na kako znižavanje delavskih plač.

Upamo, da bodo to razumeli tisti, ki se jih tiče. Zakaj brezpogojno se bo moralo enkrat ugotoviti, kdo je več vreden, ali mrtva številka kupona delnice, v rokah sitega bogataša, ali živo bitje, človek s svojo družino.

Proračun načelno sprejet

Podrobna razprava se nadaljuje.

Proračunska debata v narodni skupščini je bila tako dolgotrajna in ponekod ostra.

Zanimiva je kritika gospodarstva, ki so ga zakrivili prejšnja leta razni funkcionarji. Tako je poslanec Stanić omenjal, da so pogodbe, ki so se sklenile v letih 1929 do 1932 v svrhu gradnje železnic, oškodovale državo za okoli 800 milijonov dinarjev. Poslanec je reklo, da se pogodbe ne skladajo z ustavo in zakoni. Pogodbe določajo 50 odstotkov višje mezde kar so se plačevali, da je se pričela posamezna dela še le štiri leta pozneje, obresti od zneska pa so tekle od začetka. Pogodbe so bile sankcionirane s finančnim zakonom, zato se da težko kaj ukremiti. Največ odgovornosti pa nosi dotedni železniški minister.

Predsednik vlade Uzunović se je soglasil z govornikom ter napovedal razčiščenje zadeve.

Korumpirana francoska reakcija

Tardieu in njegov prijatelj Laurent sta dobila 50 milijonov.

Pariški »Populaire« prinaša senzacionalna odkritja, da sta voditelja reakcijonarne francoske desnice, Tardieu in Laurent, prejela, prvi 7 milijonov frankov, drugi pa 5 milijonov, za volilno borbo pri zadnjih volitvah, od družbe »Metro« (pariske podzemne železnice), da sta v njeno korist intervenirala pri vladi, da je ona dobila koncesijo. Za njo se je namreč potegovala še neka druga družba in obe sta trošili za propagando in podkupnine ogromne vsoite, vsega skupaj 50 milijonov frankov, ki so povečani izginili v žepih politikov, ki so v letih 1930 do 1932 imel odločujočo besedo. (Takrat je vladal Tardieu.) V zvezi s tem se imenujeta tudi prefekta Renard in Chiappe, miljenec desničarjev.

300.000 brez zaslужka in brez kruha

Anketa o nezaposlenosti

Kako odpraviti brezposelnost?

Mnogo je potov, po katerih se dajo te razmere omiliti. Potrebna je gospodarska poživitev doma, ureditev mednarodnega prometa, uvesti odgovarajočo kreditno politiko, znižati bi se morala obrestna mera, revidirati carinsko in davčno politiko, z javnimi deli, načrtimi gospodarstvom, z uvedbo minimalnih plač in skrajšanjem delovnega časa. Nujno bi bile potrebne stroge odredbe proti prekoračenju normalnega delovnega časa in

absolutno skrajšanje delovnega časa na 40 ur tedensko.

Mnogim delavcem jemlje zaslужek tudi dvojna in trikratna zapošlenost ljudi, ki po socialnem položaju tega niti potreben niso.

Samo s temi korekturami današnjih metod bi se nezaposlenost zmanjšala, dasi še ne odpravila.

Primeren ukrep ob sedanjem stanju bi bil tudi ukrep podaljšanja šolske obveznosti do šestnajstega leta, kar je pa le trenutnega pomena, če se ne ustvarja pogojev za zaposlitve doraščajočega naroda.

Dokler se te stvari ne izvedejo, pa je potrebno, da vlada zahteva v resortu socialnega skrbstva primeren znatnen kredit ter

da se borbam dela votira primeren znesek za podpiranje nezaposlenih. Potrebno je tudi zavarovanje za nezaposlene.

Za primer naj služita dva primera. V letu 1930 je prejelo 45.494 nezaposlenih oseb 3.408.584 Din podpore, leta 1932 pa 168.190 oseb 10.486.637 Din pri borbah dela. Pri vsem tem pa polovica nezaposlenih sploh ni dobila podpor.

Da se razmere poslabšujejo, kaže tudi povprečna višina mezde. V letu 1930 je znašala povprečna dnevna meza 26.76 Din, leta 1932 pa že samo 22.79 Din. Padec v dveh letih znaša torej dnevno 4.07 Din, kar mora na socialne razmere neglede na naraščajočo nezaposlenost, silno slabo vplivati.

Anketa delavskih zbornic, ki se je vršila v Beogradu, je s svojimi ugotovitvami pokazala jasno

resno sliko razmer.

Obrazložila in predložila je pa tudi najnujnejše probleme ter s tem opozorila oblasti, gospodarstvenike, zlasti pa delavstvo, kako je treba ravnavati, kaj ukreniti, če imamo resno voljo, da preprečimo najhujše ter prbrdomo gospodarsko in socialno krizo, ki tako silno mori delavstvo, nameščence in narod sploh.

Nemirna Španija

Za kompromisno vlado je sestavil Lerroux levčarsko

Mlada španska republika ne more priti do mirnega razvoja. Reakcija je po zadnjih volitvah borbala o sijajni zmagi, toda, če pogledamo številke, dobimo takoj uverjenje, da je bila španska volilna zmaga reakcije le Pirhova zmaga, zakaj v novi zbornici (cortes) imajo nerepublikanske stranke samo 200 poslancev, dočim jih šteje parlament 473.

Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. — Malih oglasov trgovskega značaja stane beseda Din 1.— V oglašnem delu stane petitna enostolpna vrsta Din 1.50. — Pri večjem številu objav popust. — Naročnina za Jugoslavijo znaša mesečno Din 10.— za inozemstvo mesečno Din 15.— Čekovni račun št. 14.335.

to odstopil in je hotel obnoviti koalicijo z desnico, čemur se je pa uprudi predsednik republike.

Katoliška desnica kuje iz te demisije kapital. Klub vsemu temu je moral Lerroux sestaviti novo vlado iz republikanskih elementov.

Socialistična stranka izjavila, da se ne bo dala pogrijeti v defenzivo. Predsednik stranke Largo Caballero je izdal po strašnih dogodkih v Avstriji proglaš, da se mora stranka v bodoče odločiti za čim revolucionarnejšo taktiko.

Pričakuje, da bo po vseh dogodkih proletariat v Španiji enotno koral v nadaljnih borbah.

Delavstvo vendar nima ribje krvi

Reakcija triumfira

Meščansko in kapitalistično časopisje poje veliko slavo kanclerju Dollfussu in njegovemu svetovalcu Mussoliniju, češ, da so socialni demokrati pripravljali revolucijo, kar kaže zidava velikih delavskih stanovaljskih hiš okoli Dunaja. To je nemnina demagogija. Dejstvo je namreč le eno, to je, da je reakcija že nad leti dni pripravljala, kdaj bo ugoden trenutek, da oropa delavstvo pridobljenih pozicij in pravic. Tudi v Avstriji delavstvo ni bilo v državi enakopravno z vsemi državljanji. Vsaj v tem ne, ker je posestni sloj določal politiko in gospodarstvo še vedno po svoji sebičnosti. Odločevalnega vpliva torej socialna demokracija v Avstriji še ni imela ter je bila

moralno opravičena, da se bori za enakopravnost delavstva v državi.

Socialna demokracija je hotela to doseči na podlagi veljavne ustawe in veljavnih zakonov. In morda bi bila socialna demokracija v kratkem dosegla politično večino, ki bi jo po ustawu in zakonih legitimirala, da odloča o nadaljnji usodi Avstrije. Reakcija se je tega trenutka zbalila ter začela bobnati proti marksistom in revolucionarjem, ki že trka na vrata.

Avstrije. Ljudje pa, kakršni so, so se ustrašili — revolucije, ki bi ne pomenila nič drugega kakor socializacijo Avstrije, v kateri bi imeli državljanji enake pravice. To je bil strah za buržoazijo, strah za avstrijski klerus in plemstvo, strah za c. in kr. generale. Zato so rajši prelomili prisego na ustawo in zakone ter porabili nasilstvo.

Na kateri strani je tukaj moralna pravica? Po našem mnenju reakcija ni bila opravičena rabiti sile, ker je s tem imela namen, oškodovati one sloje, ki imajo v državi mnogo manj pravic kakor reakcija sama. Nasprotno pa bi bili moralno opravičeni rabiti silo oni, ki so se borili za enakopravnost državljanov. Ti bi bili po zdravem razumu opravičeni boriti se za svoje pravice z vsemi silami, ker je govorila za njih borbo ustawu sama. Ni torej težko doumeti, kje je tu moralna pravica.

Drzna izzivanja, sabotaža, zakonodaje avstrijske reakcije bi bila spadala pred državno sodišče, ne pa, da se sedaj ti elementi norčujejo iz svoje prisuge in delavstva.

In končno, kar je moralno za enega, je nedvomno moralno tudi za drugega.

T. G. Masaryk

predsednik Češkoslovaške republike, je doživel v sredo, dne 7. marca, 84 letnico svojega rojstva. Cela Češkoslovaška, zlasti tudi njen nemški del, slavi odkrito pomembne dneve svojega prezidenta. Tudi socialnodemokratična stranka prireja v teh dneh po celih državah razne proslave s predavanji o zaslugah prezidenta Masaryka za osvobojenje češkoslovaškega naroda, zlasti pa za demokratično in socialistično ureditev Češkoslovaške republike. Prezident Masaryk je sin delavca, svojo življenjsko pot za lasten kruh je začel kot kovački vajenec in šele nato je prišel v šole, kjer se je izučil za vsečiliškega profesorja. Kot tak se je do izbruhna vojne leta za letom boril za pravice najširših slojev doma na Češkem, na Dunaju proti zatiranju slovanskih narodov in je že takrat odlično posegl tudi v osvobodilne boje Jugoslovanov, zlasti v znanem veleizdajniškem procesu proti srbohrvatskim politikom v Zagrebu. Izredno ostre boje je imel predsednik Masaryk z domaćim klerikalizmom in laži-rodoljubi.

Zgodaj je profesor Masaryk razumeval težnje delavstva, njegovo borbo za splošno, enako in tajno volilno pravico, za socialistično osvobojenje in je o prilici spredovodil proslave prvega majnika v Pragi stopal v vrstah socialističnega delavstva. Masaryk je bil tudi med ustanovitelji socialnodemokratičnega dnevnika in socialistične osrednje ljudsko-prosvetne ustanove »Akademije«. Socijalnodemokratični prvak s. dr. Fran Soukup, predsednik senata v Pragi, je z ozirom na to ozko sodelovanje Masaryka s češkim socialističnim delavstvom napisal veliko knjigo: »T. G. Masaryk kot politični borbilj, socialistični reformator in prezident države.« Knjiga ima okrog 400 strani in je izšla že v tretji izdaji.

Tudi zadnje čase je ostal Masaryk dosleden svojemu socialistemu in demokratičnemu prepravljanju ter se je ponovno izrazil o raznih slavnostnih prilikah in napram najodličnejšim inozemskim novinarjem, publicistom, pisateljem in državnikom proti uvažanju diktatorja, proti fašizmu in trdnemu veruje v končno zmago demokracije. V tem smislu vodi prezident Masaryk zunanj politiko s svojim najožnjim sodelavcem in somišljencem, zunanjim ministrom dr. Benešem in notranjo politiko republike s konstruktivnimi, poštenimi češkimi političnimi voditelji in strankami. Zato vztrajajo v vladi že dolga leta tudi češko-slovaški in nemški socialisti demokrati.

Naravno, da se tudi naše delavstvo s simpatijami in radostjo spominja tega socialističnega čutečega in vseskozi demokratičnega vladarja, velikega prijatelja delavstva, socialistov in zlasti tudi Jugoslovanov.

Iz dežele avstro-fašizma

Ss. Breitner in Glöckl še vedno v policijskem zaporu

V dunajskih policijskih zaporih je še vedno nad 300 socialističnih funkcionarjev. Policia jih je nekaj izpustila iz zaporov, a so vedno pod policijskim nadzorstvom. Občinski svetovalci Breitner, Glöckl in Emmerling so še vedno v zaporu ter več odvetnikov, ki so se uveljavljali v socialistični stranki.

Drugod v Avstriji niso boljše razmire.

Protifašistične akcije v Italiji se pojavljajo zdaj tu zdaj tam, kar pričajo številni procesi pred sodiščem za zaščito države. Ravno te dni so se vršili taki procesi proti fašističnim nasprotnikom v Milatu, Genovi in Emiliji. Torej klub 12 letnemu vladanju fašizma Italija še vedno ni totalizirana.

Tone Maček:

Slučaj Kumberger

»Se ne izplača. Bi stalo tudi preveč truda. Eden se nahaja na D-polju, eden pa na osmi etaži, a preden bi ga privlekli tu sem, se bo že samo razkadilo. Tisti vrag je pa tudi težak in neroden, ga dva moža komaj neseta, pa še skozi takele luknje.«

»Pa da ne skrbé za boljši preprih?«

»Kaj hočeš, to bi stalo. Ko bi vsaj spuščalni šah bil prazen. Skozi njega bi hitro ta smrad potegnilo. Pa se mi zdi, da je do vrha poln. Tudi pri tem ni nekaj v redu.«

»Kaj pa naj delamo dotlej?«

»Kar hočete. Jaz grem gori na prvo etažo, pa se bom zleknil po deskah. Tudi za vaju bo to najbolje. Les imamo ves pripravljen, drugega pa nimamo kaj početi. To se pravi, bi že bilo: tale rov je itak že ves stisnjen in polomljen in bi ga bilo treba nanovo podkrepiti in ta zverižen tir preložiti, če bi nam uprava hotela za to kaj plati. Zastonj pa ne bomo garali.«

Stari Kurent je jezno pljunil, se oprijel

Izmotavanje iz slepe ulice

»Ostanite mirni, gg. srodrugi!«, reče »Slovenec« in velli pognat. (Prosto po Martinu Krpanu.)

22. februarja 1934.

Lepa reč; zdaj vemo mi in vsi drugi, da se je tragedija v Avstriji izvršila samo zato, da bi mogli srodrugi v Jugoslaviji opazovati, kako bo »Slovenec« registriral te dogodek. In, glejte, ker jih ni tako, kakor so srodrugi v svojem slepem sovraštu pričakovali, niso naši marksisti naperili svojo zmagami in junaštvo ovečano sulico proti rušilem avstro-marksizmu, ampak proti — cujte in strmite — »Slovencu!!

Prav čedno se »Slovenec« izmotava iz slepe ulice.

v katero je zašel po prezgodnjem obvestilu svojih bravcev o potlačenem uporu marksistov. Zdaj, ko je pa ta bol ustavovornih res odločen s posramom prvih, »Slovencu« ni več važen način, kako je bil potlačen upor — čeprav celotno evropsko javno mnenje ravno načina potlačitve ne odobrava, temveč — najbrže njegovo lastno izkustvo, da je vsak zmagovalec nekoliko objesten in da bi marksisti v primeru njihove zmage sigurno obešali. Na podlagi mehikancev, špancev in bolževikov nam je dokazalo, da smo hinavci mi in da bi obešali mi in je samo izid avstrijskih dogodkov kriv, če bingljajo danes marksisti namesto politikov z močno primesjo. (Slednje samo za en vzgled »Slovenčevih« citatov, ki jih tako obupno pogrešata!)

Z naglico kretnje izvezbanega reporterskega akrobata je vjel žogo, ki jo je vrgel v svet Dollfuss.

zogo, da je Bauer itak napovedal diktaturo proletariata za slučaj zmage marksistov. Pristaviti je seveda treba, da je bilo to baje leta 1926!

Ni kazno, da bi sledili »Slovencu«, kamor bi se on hotel rešiti, da se izmoti iz klešč njegovih lastnih poročil. »Delavska Politika« verjetno tudi nima sredstev, da bi ponatisnila »Slovenčev« drobni, mastni in najmamnajši tisk, po zaporednem naštavju. Tudi ne bi bilo primerno opaziti, da je ta odlični, dosledno krščanski list na prvi strani z zadoščenjem registriral

konec sežiganja mrljev

in par dni prej slovesno izjavil, da z »Delavska Politika« ne polemizira in da je to storil le izjemoma, ker je D. P. povabilo svoje bravce, naj »Slovenca« shranijo. Koma 48 ur nato že spet — polemizira, pa kako!

Vsakomur, ki je zasledoval avstrijske dogodke v zadnjem letu in v teh krvavih dnevih ter »Slovenčevu« stališče pa njegova poročila, bo prav gotovo jasno, da je hvalil zdaj tega, zdaj onega videnega človeka predvsem s stališča,

koliko krščanstva ta človek izkazuje.

In čim bolj je dotični človek javno nastopal v religioznih vlogah, tem manjši je bil »Slovenčev« tisk. Ni treba posegati preveč daleč v preteklost, pa bi se našel »Slovenčev« uvodnik, nazvan »Centrum docet«. Ali si ga upa »Slovenec« še danes objaviti doslovno? Ni treba posebej povdoriti in opozarjati na igravo pisanje tega doslednega o stališču cerkevih krogov in Nemčiji napram sterilizaciji danes, včeraj ali jutri; v teh predmetih je bil »Slovenec« notorično **kratkočasen**. Posebno tista je bila dobra, ko je sporčil sklep cerkvene oblasti, da prijava sterilizacijske potrebe še niso sodelovanje pri sterilizaciji!

Po teh migljajih nam bo razumljivo,

da je »Slovenec« izrazito nervozan spriča naših kritik že radi svoje mentalne (miselnostne) sorodnosti z onimi, po katerih smo pozabili pasti zato, da smo lahko padli po »Slovencu«, če smo ga prav razumeli.

Ugotovili smo, da so politiki, ki so povdorili svoje krščanstvo in v korist katehizem je tudi »Slovenec« dopovedoval bravcem njih krščansko narav in krščanske cilje, politiki s sočnim njegovim pristavkom, da

so može z močno primesjo, spravili v sklad s svojo vestjo odredbo,

da se prinese pod vešala težko ranjen obsojenec.

težko ranjen, ne samo obsojenec.

Ugotovili smo na podstavi takih dejstev, da smo po njih spoznali, da v teh ljudeh in v onih, ki jih hvalisajo, pač ne more biti — krščanstva proletarca iz Judeje. Tega prvega krščansta D. P. še nikdar ni napadala, vedno pa je in še bo tiste,

ki krščanstvo politično izrabljajo.

pa naj bodo kjerkoli in kdorkoli.

»Slovenec« sprejema z ljubko prijaznostjo nase nalogo, da nam dopoveduje, kako postopa zmagovalec s premagancem, nasi bo to desničari ali levicari. V tem pogledu nas je »Slovenec« zopet enkrat streznil: saj je po njegovem pisanku tudi pri takozvanih krščanskih ljudeh samo po sebi umevno.

ako po zmagi obešajo, ker so pač — zmagali;

in mi tega priznanja vsekakor nismo pričakovali. Slično je bilo še nedavno samo po sebi umevno, **ako so judje kupčevali s sužnji.** Navedeno priznanje »Slovenca« je najlepše zadoščenje »Delavske Politike«, čeprav se »Slovenec« morda tege še ne zaveda. Priznamo pa še mi od svoje strani, da bi nas »Slovenec« še bolj kratkočasil, ako bi bil tudi to priznanje natinsil — mastno.

S posebno jezo pa »Slovenec« razpihuje nekak ironije vredni patriotizem stališča »Delavske Politike« k avstrijskim dogodkom. In ta jeza je zagotvena tembolj, ker piše še na prvi strani iste izdaje prav razločno o tem,

kako je z zmago močne primesti nad marksisti ogrožena mirovna težnja srednje in jugovzhodne Evrope.

Mar naj ta jeza znači, da ne sme delavstvo simpatizirati z onimi, ki bi verjetno utrdili mir v Evropi, ako bi imeli vsaj toliko vpliva, kolikor bi jim ga šlo po — ustavi? V tem oziru je »Slovenčeva« polemika z nami preveč slična njegovemu mastnemu tisku iz leta 1914.

Zavedamo se, da smo zoper dialektični »idealizem« teh ljudi pravzaprav brez orožja, ker razpolagamo samo z naravnimi viri našega razuma in ne moremo po potrebah razpolagati z nadnaravnimi pripomočki. Hoteli pa smo pribiti,

da to pot »Slovencu« ni uspelo,

zanesti v resnični predmet različnega gledanja zmedo. Zato naj »Slovenec« svoj voziček doslednosti kar požene.

Proti avstrijskim Čehom

Obe češki socialistični stranki razpuščeni.

»Pravo Lido« od nedelje poroča, da je Dolfussova vladavina v Avstriji razpustila poleg češke socialnodemokratične stranke tudi češkoslovaško narodno socialistično stranko, ki je bila ustanovljena v Avstriji po vzoru češke (Klofačeve) demokratične socialistične stranke v Pragi. List je imenja, da bo avstrijska vladva izrabila sedaj v času omejene zakonitosti tudi za preganjanje češkoslovaške manjšine v Avstriji.

Duh demokracije pa ni zlomljen.

K celotnim razmeram v Avstriji pa počasti isti list, da moralni duh začasno potlačene demokracije in socialističnega delavstva nikakor ni zlomljen. Poprej se kažejo znaki stalno hujšega položaja.

Vlada hoče prevesti socialistične strokovne organizacije v okvir krščansko socialističnega strokovnega pokreta. Poskus pa lahko postane usoden onim, ki domnevajo, da bi mogli imeti od tega koristi.

zaganjale v nas, če smo jim porušili gnezda, tako da smo se jih morali vedno otepati.«

»Pa bi ugriznila?«

»Se vprašaš? Tu poglej na moji roki tote malo brazgotino. Tu se mi je nekoč podgana zgrizla v meso, ko sem jo spolil v neki kot in sem jo hotel prijeti za vrat. Ni prej izpustila, da sem jo zadavil.«

»Pa vas je dolgo bolelo?«

Ranica se mi je tedaj hitro zacetila. Rado se pa zgodil, da nastopi zastrupljenje krvi in to postane lahko nevarno.«

»Pa jih ni mogoče pokončati?«

»Slo bi že, na primer, če bi ves rudnik naenkrat deratizirali, napolnili s kakim strupenim plinom, ki bi jih pokončal. Ali to bi bilo denar in v tem slučaju bi morali rudnik tudi za več dni zapreti, dokler bi se plin iz njega ne izkadal. To pa bi za upravo pomenilo seveda veliko izgubo in zato se ona za to ne bo nikdar odločila. Na drug način bi se jih dalo pokončati, če bi se jim na več krajih naenkrat nastavilo kakih zastrupljenih jedi. Ampak proti temu pa nastajajo pomisliki radi higijene in nevarnosti za človeška življena.«

(Dalej prihodnjek.)

Uspehi složnega nastopa papirničarjev

Vevski papirničarji zopet na pozorišču

Pred kratkim smo poročali o akciji papirniških delavcev v Vevčah za izboljšanje njihovega položaja. Pod pretajo delavstva, da stopi v protestno stavko, je predstavništvo podjetja pristopilo k pogajanjem, ki so se vršila v navzočnosti inspektorja dela ing. Borage.

Končala so pogajanja z uspehom za delavstvo,

pri čemer je treba pribiti enoten in energičen nastop vseh papirničarjev, ki so se pokazali sposobni braniti svoje ogrožene pravice do skrajnih mej.

Ponovni sestanek delavstva, ki se je vršil dne 4. marca, je to nedvomno tudi potrdil. Delavci so v gručah prihajali že pred napovedano uro, tako da je bila velika dvorana Anžurjeve gostilne v Vevčah nabitna polna že pred določeno uro, kljub temu, da se ni za sestanek napravilo nobene reklame.

Delavstvo je sledilo pazno vsem izvajanjem od začetka do konca. Referati glavnega zaupnika o poteku pogajanj in vseh ostalih, ki so iznali razne druge potrebe, so bili z odobravjanjem vzeti na znanje.

Govorniki, ki so bili sami delavci, so točno orisali položaj, v katerem žive danes delavci, ki jih tare kapitalistična kriza, ki pa jo kapitalisti, če le morejo, prevajajo na delavstvo. Res je, da delavcem v papirnicu niso bile reducirane plače, ob kar se vedno obregajo predstavniki podjetja, a vednar je delavstvo prizadeto v veliki meri. Vzel se jih je akord in uveli so novi moderni stroji, ki zahtevajo od delavcev mnogo več storitev, tako da je z manj zaposlenimi

v Jugoslaviji in drugje po svetu mnogo podružnic, dala za preostale po padilih in umorjenih delavcev in za tisoče delavskih družin, ki so zdaj v Avstriji pahnjene v bedo, samo en sam Šiling, nam ni znano ničesar. Kapitalisti vedo, kaj delajo; upamo, da bodo delavci tudi vedeli.

In »Domoljub« tudi prispeva svoje. »Domoljub« ne zna drugače braniti svojega kanclerja Dollfusa in njegovega »feya, kakor da govorijo o Seitzu, Rennerju in Bauerju, kako in kaj so se nameravali boriti proti branilcem svete katoliške cerkve. Čudimo se, da je moral »Domoljub« liki Hitler iti k židom, s katerimi se je

vsih povezal, in s katerimi se je, po argumentu, kako bi branil avstrijsko kraljestvo, in sramoto, ki sta jo povzročila nenasitni kapitalizem in izkorisitev pohlepnosti njegovi sveti veri. Mi dobro vemo in tudi »Domoljub« dobro ve, da so vsi naši avstrijski sodrugi dali i katoliški i židovski veri že davno slovo in se pokašljajo na vse vere, razen vere v boljšo bodočnost ljudstva, razen vere v slobodo in pravico, razen vere v to, da mora pravica zmagati nad krivico, da mora zmagati delo nad izjemanjem, svoboda nad sužnostjo in svetloba dneva nad temo noči in klerikalizma, čeprav jih branijo in ščitijo vsi svetniki in zaščitniki od Rima do Carigrada, od Jeruzalema in Berlinja in Meke v Delhiju. Naj si »Domoljub« najde pač drugih argumentov, kakor z Židi blati tudi samega sebe in svoje svete in najsveteljše prednike.

III. Češkoslovaška delavska olimpijada

v Pragi od 5. do 8. julija 1934.

Ogromni telovadni nastop Češkoslovaškega socialnodemokratične delavstva pod imenom »III. delavska olimpijada«, se naglo bliža. Predslavnosti bodo že junija, a glavni slavnostni dnevi so od 5. do 8. julija t. l.

Tudi Poljaki pridejo.

Iz Varšave so sporočili upravi, da se sta udeležili te slavnosti tudi dve poljski delavski telovadni in sportni zvezi, ki pošljeta na olimpijado v Prago skupno večja zastopstva. Če ne bodo med izletom nastale kakve nenavadne zapreke, bo prišlo iz Poljske okrog 100 telovadcev in športnikov.

Radio za olimpijado.

Za to velikansko delavsko slavnost se zanimajo v veliki meri tudi vladni krogi. Radi tega sodeluje pri propagandi in reklami

za delavsko olimpijado tudi češkoslovaška radio-oddajna postaja v Pragi, ki je dolžila še posebne redne oddaje za olimpijado. Približnji mesec pa bo praska radio-oddajna postaja v zvezi z vsemi ostalimi češkimi postajami oddajala poročila o delavski olimpijadi vsako sredo ob 22.15 uri, deloma pa tudi po 18. uri zvečer. Oddajali bodo tudi z godbo za proste vaje. Nadalje poroča o olimpijadi celo šolski radio, nadalje mladinski radio in tudi v nemški uri praska radio-oddajne postaje posvečajo olimpijadi vso pozornost.

Velikanski koncert delavev.

Med tem je bil oddan v tisk že tudi glavni olimpijadni plakat, katerega bomo dobili tudi k nam, v kinematografih pa predvajajo za olimpijado propagandne diapozitive.

Za dan 7. julija pa je določen v okviru glavnih olimpijadnih dni reprezentančni koncert »Zvezde delavskih pevskih društev Češkoslovaške«, na katerem bo nastopilo okrog 800 delavskih pevcev.

V narodnem gledališču bo pa prejšnji dan dne 6. julija slavnostna predstava Smetanove opere »Prodane neveste«.

Književnost

Friedrich Engels: Gospoda Eugena Dühringa znanstveni prevrat. Založba »Nova Knjiga«, Ljubljana. — Razveseljiv pojav zadnjih let je nagel porast marksistične književnosti pri Slovencih in če bo šlo tako naprej, bomo kmalu imeli vsa temeljna dela marksizma prevedena v slovenščino. Dragocen prinos je brez dvoma prevod Engelsova polemičnega spisov proti Dühringu, ki so izhajali najprej v obliki člankov v nemških delavskih listih, kot knjiga pa l. 1878. Poleg Marxovega »Kapitala« pomeni Engelsov »Anti-Dühring« najvažnejšo in najuspešnejšo listino znanstvenega socializma. Kmalu po ustanovitvi enotne socialnodemokratične stranke v Nemčiji l. 1874 se je pojavit v njih vrstah Dühring in povzročil veliko idejno zmedo. Splošno so mu pripisovali veliko znanje in znatne sposobnosti. Ubog in že zgodaj popolnoma slep je postal docent na univerzi. Ni se dobrokal vladujočim razredom in nikdar ni zatajil političnega radikalizma, ki je šel tako daleč, da je javno slavil Marat, Babeufa in može pariske komune. Vse to mu je pridobilo znatne simpatije med delavstvom in kmalu so njegovi zmešani nazori postali prava nevarnost za delavski pokret, kajti Dühring je bil izredno samozavesten, smatral je, da obvlada skoraj vse znanstvene panoge in da je po-

vsod odkril zadnje večnoveljavne resnice, pred katerimi morajo obledeti v filozofiji Ficte in Hegel, v gospodarstvu pa klasična ekonomska veda in Marx. Engels, soustanovitelj znanstvenega socializma, je končno sklenil obračunati z »znanostjo« gospoda Dühringa. Storil je to v ostri polemični obliki in pri tem ni samo zavrnil Dühringove nazore, temveč je na nedosezen način osvetil več ali manj vse probleme znanstvenega socializma, kakor n. pr. dialektiko, historični materializem, politično ekonomijo, zgodbodinski razvoj, cilje in takto socializma. Nauzlic temu, da je Evgen Dühring že davno mrtev, je knjiga še sedaj aktualna, kajti mnoge laži-znanstvene nazore Dühringa je obudil k novemu življenu narodni socializem v Nemčiji. Upoštevati je sicer treba, da so nekateri izsledki prirodnih znanosti, kakor jih navaja Engels, že zastareli in to tudi ne more biti drugače, vse ostale ugotovitve Engelsa, zlasti o družbenih vedah, pa ostanejo snovna podlaga vsakemu delu v duhu znanstvenega socializma. Knjiga toplo priporočamo, dala bo vsakemu ključ za poznanje mnogih perečih problemov sedanosti.

Iz uprave

Vsem društvom in organizacijam!
Z ozirom na novo povišanje taks na oglase, od na pr. Din 3. — na Din 20. —, od Din 5. — na Din 40. — itd., opozarjam vse društvene funkcionarje, ki nam pošiljajo v objavo notice o raznih društvenih prireditvah, da jih bomo objavili le proti takojnjemu plačilu. — Taksa se mora plačati za vse objave o javnih prireditvah, čeprav se pri prireditvi ne pobira nobena vstopnina. Niso pa podvržene taksi društvene vesti, ki se nanašajo na seje, sestanke itd. Društveni odbori se naprošajo, da gornje obvestilo upoštevajo.

Iz uredništva

Uredništvo našega lista dobiva v poslednjem času ogromno gradiva, katerega bi naj pravočasno objavilo. Ker pa so domala vsi dopisi preobširni z ozirom na majhen obseg našega lista, vladivo naprosto vse cenejne dopisnike in sotrudnike, da nam pošiljajo kratke in jedrnaté dopise, ker le na ta način bomo mogli pravočasno objaviti poslane dopise in tako ustreči čitaljem in čitateljicam v posameznih krajih. Društvene vesti v obliki dolgih člankov so često zanimive samo za dopisnika, uredništvu pa so v hudo nadlogo. Iz vseh krajev, kjer se godi krivica delovnemu ljudstvu, bi moralna »Delavska Politika« prisnati vesti in bičati razmere; to pa bo mogoče, ako bodo posamezni dopisniki pri poročanju uvaževali obseg našega lista.

Društvo!

Uredništvo.

Odgovor uredništva:

Zaščita posojila Din 3000.— obrtniku posestniku. (F. P. v. S.) Tvoja žena je prejela izplačano doto Din 3000.— januarja 1931 od posestnika, ki je tudi obrtnik in mu je denar v par dneh zopet posodila. Prejemnik je obljubil, da bo povrnil denar, kadar ga bo žena zahtevala in tudi 6 odst. obresti. Sedaj pa se brani plačati, češ, da je pod zaščito kmeta. Na vprašanje, kako je s to zaščito, Ti odgovarjamo: Če je prejemnik G. obrtnik in posestnik, je zaščiten le tedaj, ko so njegovi glavni dohodki iz posestva, katero sam obdeluje, kot pa dohodki iz obrti. V tem slučaju je zaščiten, drugače pa ne. Potrdila o tem daje občina in sresko načelstvo in na tej podlagi šele odloča o zaščiti sodišče. Zaščiteno je seve tudi posojilo, ki ga je žena dala iz denarja, prejetega za doto. Ravnotako so zaščitene tudi obresti. Ako je podana zaščita, ne moreš do 23. novembra 1934 ničesar zahtevati, po tem roku pa 6 odst. od cele terjatve, prištevi 6 odst. obresti. Advokat Ti torej v tej stvari ne more ničesar pomagati.

Svila, platno suknjo i. t. d.

se dobi poceni v

Trpinovem bazaru
Maribor, Vetrinjska ulica

Znižujemo cene damskih plaščev

prej 490.—, 590.—, 690.—, 790.—, 890.—
sedaj 450.—, 490.—, 590.—, 690.—, 750.—

Še ni prepozno!

Zima še traja, izkoristite priliko, dolgo se boste veselili tako ugodnega nakupa!

Prepričajte se
o starih cenah na tovarniških etiketah!

TIVAR-OBLEKE

**Kvalitetni čevlji
za vsakogar že od Din 98.-**

**Hranilno in posojilno društvo
delavcev v Mariboru**

registrirana zadruga z omejeno zavezo

Frankopanova ul. 37, v lastni hiši

Poštni čekovni račun št. 13.143, podružnica Ljubljana
Telefon štev. 2635

**Vabilo k
62. letnemu
občnemu zboru**
ki se vrši v pondeljek, 19. marca ob
8. uri dopoldne v Gambrinovi dvorani

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zборa
2. Predložitev računskega zeključka za leto 1933
3. Poročilo nadzorstva in odobritev računskega zeključka
4. Volitve
5. Določitev najvišjega zneska, do katerega se dajejo posojila in sprejemajo hranilne vloge
6. Predložitev poročila o reviziji Zveze gospodarskih zadrg
7. Razno

Peter Brauchardt, predsednik

V slučaju neslepčnosti ob napovedani urri se vrši občni zbor eno uro pozneje, to je ob 9. uri, pri vsakem številu navzočih članov.